

ובל דבר תורה ששם ע, על כל דבר ודבר, נתן לו הקדוש ברוך הוא מלאך אחד לכל דבר ודבר שיעזרו לו. ועל זה (יהושע א ח) והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות קבל הכתוב בו כי אז פצלים את דרכיך ואנו פשביל. ואם אתה פעשה את זה, מה שהקדוש ברוך הוא צוה אותך שתתעסק בתורה ביום ובלילה, ותשמר ותעשה כל מה שיש בה לא תפחר מהמקום הזה. וזה שפתוחה לה לא צויתיך חזק ואמצ אל פערץ ואל תהת וגנו. הקדוש ברוך הוא יהיה עמך בשעה שתתעסק בתורה ביום ובלילה. והקדוש ברוך הוא יהיה עמך בשעה שתשמר לעשות כל הכתוב בו. הקדוש ברוך הוא יהיה עמך בשעה שתתפסטר מן העולם, ותכנס לבאן.

ואם לא תעסוק בתורה ולא תשמר ולא תעשה מצות התורה, הקדוש ברוך הוא יסתלק מך, ומלאכיו לא יצוח לך לשמדך בכל דרכיך. זהו שפטותיך (ויקרא כט) ואם תלכו עמי קרי וגנו ויהלכתי אף אני עמכם בקר.

אחר שהרואי לו כל זה ויאמר לו כל זה, אומר לו מלאך אחד מן השנים, שהוא יוצר הטוב: הקדוש ברוך הוא אמר לי שאליך עמך, אני יוצר הרע. השבע לי שתקים את כל התורה, למד וללמוד לשמר ולבשوت. נשבע לו. אמר כן אומר: לך לך מארץ ומןולדהך, לגור שפל, כמו שאמרנו.

ובשעה שיצא מבطن amo, יחזק מלאך בידיו בצווארו, ומשבח לו את התורה, ורשות לו באצבעו על פיו: אל תשכח השבעה שנשבעתתי לך! ואם האנשים יעשה ויקים השבעה, נתנים לו כל מה

ובל פתגמא אוורייטה דשמע, על כל מלאה, יהב ליה קודש בריך הוא מלאך אחד, לכל מלאה ומלה דייערוגיה. ועל דא (יהושע א ח) והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות בכל הכתוב בו כי אז מציליך את דרכיך ואזו תשכיל. ואם את תעיבד מה קודש בריך הוא פקדך דתתעסק באורייטה ביממה ובليلיא, ותיטיר ותעיבד כל מה דעתך בה, לא תدخل מאתרא דא. הדא הוא דכתיב, (שם א יט) הלא צויתיך חזק ואמץ אל פערץ ואל תהת וגנו. קודש בריך הוא יהא עמך בשעתה דתתעסק באורייטה ביממה ובليلיא. וקדש בריך הוא יהא עמך בשעתה דתשמר לעשות בכל הכתוב בו, קודש בריך הוא יהא עמך בשעתה דתתפסטר מעלמא, ותיעול הכא.

יא לא מעסוק באורייטה, ולא תיטיר ולא תעיבד פקודי אוורייטה, קודש בריך הוא יסתלק מך. ומלאכיו לא יצוח לך לשמדך בכל דרכיך. הדא הוא דכתיב, (ויקרא כו כא-כד) ואם תלכו עמי קרי וגנו ויהלכתי אף אני עמכם בקר.

בתור דאחינאי ליה כל דא, ויימא ליה כל דא, אמר ליה מלאכא חד מן התرين, דאייהו יוצר הטוב, קודש בריך הוא אמר לי דגניזיל עמך, אני יוצר הרע. אומי לי דתקיים אוורייטה פלא, למד וללמוד ולשמר ולבעשות. (דף נז ע"א) אומי ליה. ובתר בן אמר, לך לך מארץ וממולדהך, לגור שפל, بما דאמרנא.

ובשעתה דיפוק מבטן אימיה, יתקיף מלאך בידיה בצואריה, וינשבח ליה אוורייטה, ורשים ליה באצבעה על פומיה, לא תשכח השבעה דנבשבעת לך. ואם גברא